

‘ദൈവ സ്വഷ്ടികളുകുറിച്ചുള്ള ഉദ്ദേശം’

കൊലെബസ്റ്റ് 1:16

“അവൻ മുഖ്യമായിട്ടും അവനായിട്ടും സകലവും സ്വഷ്ടികപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.”

ഈ ഓരോ മനുഷ്യനും തന്നോട് തന്ന ചോദിക്കുകയും ഉത്തരം കണ്ണഡത്താൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു ചോദ്യമാണ്, എന്ന് ആരാൺ? എന്തേ ജീവിതത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം എന്താണ്? എന്ന്. എന്നാൽ മനുഷ്യൻ തന്ത്രം തന്ന ഉള്ളിലേക്കും ചുറ്റുപാടുകളിലേക്കും നോക്കിക്കൊണ്ട് ഈ ചോദ്യം ചോദിക്കുന്നതിനാൽ ഉത്തരം കണ്ണഡത്താനും പരാജയപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ വചനം നമ്മ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു

“സർഗ്ഗത്തിലുള്ളതും ഭൂമിയിലുള്ളതും ദൃശ്യമായതും അദ്യശ്യമായതും സിംഹാസനങ്ങൾ ആകട്ട വാഴ്ചകൾ ആകട്ട സകലവും അവൻ മുഖ്യമായി സ്വഷ്ടികപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.”

അതു കൊണ്ട് നമുക്ക് നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം മനസ്സിലാക്കണമെങ്കിൽ നമ്മ സ്വഷ്ടിച്ചവന്റെ അടുകലേക്ക് ഓടി എത്തണം. നമ്മിലേക്ക് നോക്കിയാൽ നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയില്ല, കാരണം നാം അല്ല നമ്മ സ്വഷ്ടിച്ചത്. ഈ സത്യം മനസ്സിലാക്കാതെ, ജീവിത ലക്ഷ്യം നേടാൻ പരിശ്രമിച്ചാൽ പലപ്പോഴും പരാജയപ്പെടു പോയേക്കാം. വിജയിച്ചാൽ തന്നെയും അത് സ്വഷ്ടാവ് ആഗ്രഹിക്കുന്ന രീതിയിലുള്ള ഒരു വിജയമായിരിക്കണമെന്നുമില്ല. അതു കൊണ്ട് നമ്മ മെന്നെത്തവന്റെ അരികിലേക്ക് ചെന്ന അവനോട് ചോദിക്കാം; തന്യുരാനെ എന്ന പറ്റിയുള്ള ദൈവീക ഉദ്ദേശം എന്താണ്? അത് എന്നിൽ നിരവോരം എന്നു ചെയ്യണം. അപ്പോൾ തീർച്ചയായും അവൻ നമ്മ ആവശ്യിക്കുന്നതും തന്ന നയിക്കുന്നതും അപ്പോഴാണ് നമ്മ കുറിച്ച് സ്വഷ്ടാവ് സന്തോഷിക്കുന്നത്.

ഒരു രഹ്യിജറററിനെ നമുക്ക് വേണമെങ്കിൽ സാധനങ്ങൾ സുക്ഷിക്കുന്ന ഒരു അലമാരയായും ഉപയോഗിക്കാം. പക്ഷേ അതിനെ നിർമ്മിച്ച വ്യക്തി അത് എന്തിനു വേണ്ടിയാണോ ഉണ്ടാക്കിയത് ആ ഉദ്ദേശം നടക്കാതെ പോകുന്നു. അവന്റെ പ്രയത്നം പാശായി പോകുന്നു. അതു കൊണ്ട് അവൻ ഹ്യോദയം വേദനിക്കുന്നു. ഈ നമ്മുടെ ജീവിതവും പലപ്പോഴും ഇതുപോലെയല്ലോ എന്ന് ചിന്തിച്ചു നോക്കുക. അത്യുന്നതന്റെ കൈപ്പണിയായ നാം അവൻ വസിക്കുന്ന മന്ത്രിരമാകുന്ന നമ്മുടെ ശരീരങ്ങൾ, നാം എങ്ങനെ, എന്തിനായി ഉപയോഗിക്കുന്നു, എപ്പകാരം ഈ ലോകത്തിൽ ജീവിക്കുന്നു, എന്തേ ജീവിതം കാണുമ്പോൾ എന്തേ സ്വഷ്ടാവിനു ഉണ്ടാകുന്നത് സന്തോഷമോ അതോ

വേദനയോ? ദൈവമകളായ നാം ഈ ലോകത്തിലേക്കോ ലോകശക്തികളിലേക്കോ അല്ല നോക്കേണ്ടത്. സ്വന്തം ഉള്ളിലേക്കുമല്ല. മരിച്ച് എന്ന മെന്ത്യവൻ എപ്പോഴും എന്തോടു കൂടെയുണ്ട്. അപ്പോൾ എന്നിക്ക് ഉദ്ദേശം തെറുകയില്ല. അവൻ എന്ന അവൻ എന്ന ഹിതപ്രകാരം ഉപയോഗിക്കാനായി മെന്ത്യതു എന്ന് നാം വിശ്വസിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതിനായി പുർണ്ണ സന്തോഷത്തോടെ സമർപ്പിച്ചു കൊടുക്കാം. അപ്പോഴാണ് എന്നിലുടെ ദൈവനാമം മഹത്വപ്പെടുന്നത്. അതിനായി സമർപ്പിക്കാം പ്രാർത്ഥിക്കാം.

പരാമർശം :

എഹോസ്യർ 1:11-12

“തന്റെ ഹിതത്തിന്റെ ആലോചനപോലെ സകലവും പ്രവർത്തിക്കുന്നവന്റെ നിർണ്ണയ പ്രകാരം മുന്നിയമിക്കപ്പെട്ടതു മുന്നിൽകൂട്ടി ക്രിസ്തുവിൽ ആശവൈച്ചവരായ ഞങ്ങൾ അവന്റെ മഹത്വത്തിന്റെ പുകഴ്ചയ്ക്ക് ആകേണ്ടതിനു തന്നെ.”

സിസ്റ്റർ. നിനു ബിനു ബേബി ആലപ്പുഴ 051